

Nr 123.

Av herr **Arrhén**, om beredande av medel till anskaffande av spetsammunition inom hemvärnet.

I 1942 års försvarsplan beräknades hemvärnets årliga ammunitionskostnader till en miljon kronor. Härjämte tilldelades hemvärnet under beredskapstiden ur beredskapslager avsevärda mängder ammunition, som ställdes till förfogande av kungl. arméförvaltningens tygavdelning.

Enligt tillgängliga uppgifter uppgick hemvärnets totalförbrukning av ammunition under tiden 1/4 1945—31/3 1946 till 1 721 755 kronor. Senast tillgängliga statistik utvisar, att motsvarande siffra för halvåret 1/4—30/9 1946 var 500 448 kronor. Sistnämnda siffra antyder, att en viss minskning av ammunitionskostnaden kommer att uppstå under innevarande budgetår. Så kommer emellertid sannolikt icke att bliva förhållandet under budgetåret 1947/48, för vilket i statsverkspropositionen till tygmateriel äskats 1 600 000 kronor, varav en miljon kronor avser ammunition.

Man har nämligen grundad anledning tro, att livaktigheten inom hemvärnet under sistnämnda period åter kommer att öka efter det första fredsårets ganska naturliga avmattning. Hemvärnets numerär torde jämväl kunna förväntas bliva ökad genom driftsvärnets tillkomst. Därest hemvärnet såsom föreslagits även kommer att utökas genom upprättandet av ungdomsavdelningar, kommer ett ytterligare ökat behov av ammunition att uppstå.

Man torde bestämt kunna påstå, att jämförelsevis riklig tillgång på ammunition har en i hög grad stimulerande inverkan på intresset för och rekryteringen till hemvärnet. Det är därför av stor betydelse, att anslaget till ammunition icke blir alltför knappt tillmätt. Det är även av stort intresse, att en del av kostnaden för ammunition får användas till inköp av s. k. spetsammunition. Med den sistnämnda förbättras nämligen vapnets skjutegenskaper. Sådan ammunition användes inom den frivilliga skytterörelsen, och det är vid samövningar och tävlingar av stor betydelse, att hemvärnets personal har samma möjligheter att göra sig gällande som medlemmarna i skytterörelsen. Därjämte torde det förhålla sig så, att skytterörelsens medlemmar lättare skulle kunna intresseras för att ansluta sig till hemvärnet, därest hemvärnet hade tillfälle att låta dem begagna även spetsammunition.

Som ovan framhållits förbrukade hemvärnet under tiden 1/4 1945—31/3 1946 ammunition för mer än 1,7 milj. kronor. I årets statsverksproposition har föreslagits endast en miljon kronor.

Åberopande vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen utöver i statsverkspropositionen till tygmateriel upptaget belopp, 1 600 000 kronor, måtte anvisa ytterligare 700 000 kronor samt att riksdagen i samband därmed ville uttala, att av sistnämnda belopp 325 000 kronor måtte få användas för anskaffande av spetsammunition inom hemvärdet.

Stockholm den 23 januari 1947.

Erik Arrhén.
